

d. 38, s. 2. Quæ de accidentali. *ibid.* Absolutio ad cautelam, an et quomodo in interdicto locum habeat. *ibid.*
 Qui eodem die fictione canonica plures Ordines sacros recepit, quam pœnam incurrat, d. 21, s. 1, quid de suscipiente minores et subdiaconatum. *ibid.*
 Propter alia vero interstitia prætermissa non incurritur suspensio. *ibid.*

IRREGULARITAS.

Irregularitatis etymologia et significatio. d. 40, s. 1
 Ejus definitio late exponitur. *ibid.*
 Incapacitas ad ordines ex divino jure orta, non est irregularitas, *ibid.*, nec peccatum mortale, *ibid.*, nec indecentia quam jus supponit ad inducendam irregularitatem. *ibid.*
 Nulla irregularitas est censura, d. 40, s. 1 et d. 4, s. 3, et cur, *ibid.*; per quid distinguatur a suspensione. d. 40, s. 1
 Primus irregularitatis effectus est impedire ordinum acceptionem, d. 40, s. 2, unde graviter peccat irregularis ordines vel primam tonsuram recipiendo. *ibid.* Propter hanc vero culpam nulla incurritur pœna ipso jure. *ibid.*
 Irregularis peccat in ordine suscepto ministrando, licet novam pœnam non incurrat ipso facto. *ibid.*
 Irregularitas non impedit actum quantumvis sacrum prout a laico fieri potest, quod late exponitur *ibid.*, Nec fit denuo irregularis celebrans etiam sine vestibus sacris. d. 40, s. 4. Vide verb. *Pœnitentia, Matrimonium, Jurisdictio, Beneficium.*

IRREGULARITATIS DIVISIONES.

Irregularitas quædam totalis, quædam partialis. d. 40, s. 3. Irregularitas quædam contrahitur propter actum proprium hominis irregularis, alia sine ipsius actu. *ibid.* Prior interdum per actum licitum, aliquando per peccatum. *ibid.* Non bene dividitur irregularitas in magnam et parvam. *ibid.*
 Irregularitas pœnalis solum imponitur propter actum externum, *ibid.*, qui debet esse consummatus juxta verba legis restricte intellecta. *ibid.*
 Irregularitas pœnalis nunquam incurritur propter culpam venialem, *ibid.*, imo non propter omne peccatum mortale, *ibid.*
 Voluntas, quæ sufficit ad peccandum mortaliter contra legem imponentem irregularitatem sufficit ad illam incurrendam, etiamsi peccatum occultum sit. *ibid.*

IRREGULARITATIS CAUSA EFFICIENS.

Irregularitatem potest jus Ecclesiasticum introducere, d. 40, s. 4, nullaque est de jure divino, *ibid.*, nec per sententiam judicis fertur, sed declaratur. *ibid.* Non imponitur per statuta inferiorum Prælatorum, *ibid.*, sed per solum jus Pontificium expressum et scriptum. *ibid.*
 Nulla nova irregularitas de facto invenitur extra corpus juris communis. *ibid.*
 Nemo est capax irregularitatis, qui non sit capax ordinis. d. 40, s. 3. Omnis tamen capax ordinis, si superiorem habeat in terris, est etiam irregularitatis. d. 40, s. 7
 Aliquæ sunt irregularitates propriæ clericorum ratione causæ. d. 40, s. 8
 Qui ex conscientia erronea exercet actum quem putat esse sub irregularitate prohibitum, cum non sit, non fit irregularis. d. 12, s. 2

Lunatici, epileptici, et qui semel in amentiam incidit, sanitate recuperata, manet irregularis ad ordines suscipiendos, non tamen ad utendum receptis, licet Episcopi judicium requiratur. d. 12, s. 2
 Non omnis, qui alium facit irregularem, est irregularis. d. 42, s. 5
 Lex generaliter ferens irregularitatem, comprehendit Episcopos. d. 40, s. 7
 Lex imponens pœnam per judicem ferendam non fert irregularitatem. d. 40, s. 8
 Quibus verbis significetur in jure irregularitas, et quibus iudiciis cognoscatur. *ibid.*
 Aliquæ formulæ, quibus irregularis in jure significari solet, proponuntur, *ibid.*, aliæ formulæ excluduntur. *ibid.*

IRREGULARITATIS ABLATIO.

Irregularitas cessante causa adæquata, per se aufertur, d. 41, s. 1
 Irregularitas aufertur per abrogationem legis illam ferentis. *ibid.*
 Irregularitas tollitur per electionem ad Summum Pontificatum. d. 40, s. 7
 Potestas dispensandi in irregularitate est spiritualis, et a Christo concessa immediate soli Pontifici. d. 40, s. 2
 Episcopi jure ordinario non possunt dispensare in irregularitate nisi in casibus concessis. *ibid.*
 In eis possunt Episcopi per alium dispensare, d. 41, s. 2, etiam secum, *ibid.*, et cum subdito absentem in aliena diœcesi. *ibid.*
 Archiepiscopi non possunt dispensare cum subditis suffraganeorum etiam dum visitant. d. 42, s. 3
 Collegium Cardinalium, Sede Apostolica vacante, potest dispensare in ordine ad electionem Pontificis. *ibid.*
 In irregularitate contracta per usum ordinis cum excommunicatione quis dispenset. d. 41, s. 3
 Quis habeat potestatem dispensandi delegatam. d. 4, s. 5
 Quæ forma sit in hac dispensatione servanda. d. 41, s. 3
 Pontifex per factum potest dispensare, *ibid.*, et inferiores Prælati. *ibid.*
 Irregularitas etiam propter crimen contracta, non potest tolli virtute bullæ cruciatæ. d. 2, s. 3

JUDEX.

Qui per fraudem facit, ut judex ad feminam accedat, testimonium per seipsum interrogaturus, excommunicationem ipso facto incurrit. d. 23, s. 4
 Judex ordinarius Episcopo inferior, qui in judicio aliquid facit contra conscientiam et justitiam, ab officio et beneficio per annum suspenditur ipso jure. d. 21, s. 3
 Excommunicatus quomodo ab officio judicis secularis removeatur, late. d. 16, s. 2

JURISDICTIO.

Actus jurisdictionis ab excommunicato vitando facti sunt nulli, d. 14, s. 1, facti vero ab non denunciato validi sunt, *ibid.*, aut a denunciato occulto, *ibid.*, nisi sit actus jurisdictionis sacramentalis, *ibid.*, excommunicatus vero ipse non potest licite illos exercere, *ibid.*, neque subditi tenentur illius actibus uti. *ibid.*
 Peccat graviter subditi obediens Prælato excommunicato vitando præcipienti, *ibid.*, aut utens dispensatione, aut jurisdictione delegata ab ipso, *ibid.*, incurritque pœnas latas in eum, qui sine licentia, vel jurisdictione aliquid agit. *ibid.*

Qui jurisdictionem delegat, debet habere potestatem expeditam. d. 2, s. 3 et d. 14, s. 1
 Quis possit jurisdictionem delegare. d. 2, s. 3
 Cessante jurisdictione in delegante, cessat in delegato, causa integra, *ibid.*, exceptis inquisitoribus in causa fidei. *ibid.*
 Voluntas dantis et recipientis ad delegationem requiritur. *ibid.*
 Irregularis non amittit jurisdictionem, ante irregularitatem illi delegatam, d. 40, s. 2, nec est incapax, ut illa de novo delegetur. *ibid.*
 Excommunicatus non potest licite eligi ad munera, quæ habent jurisdictionem temporalem annexam, d. 16, s. 2, et qualis sit talis electio. *ibid.*

JURISDICTIO ECCLESIASTICA.

Jurisdictio unius Prælati dupliciter potest esse alteri subordinata in ordine ad ferendas censuras. d. 7, s. 2
 Vide verbo Excommunicationis effectus.
 In mortuum potest ferri sententia declaratoria criminis ob quod in vita contracta fuit censura, et quid operetur. d. 5, s. 1
 Potest Ecclesia privare mortuum suffragiis et sepultura Ecclesiastica propter delicta in vita commissa, licet non judicet censuram incurrisse, aut fuisse damnatum. *ibid.*

LEGATUS.

Terræ alicujus domini, qui Legatum Pontificis in eis ingredi non permittunt, interdicuntur. d. 37, s. 1

LEGITIMATIO.

Legitimatio in quo differat a dispensatione in irregularitate illegitimi. d. 47, s. 1

LEX.

Lex potest ipso facto pœnam positivam inferre per ipsum delinquentem in se exequendam. d. 3, s. 1
 Actus interior non potest per Ecclesiam puniri, aut præcipi, d. 2, s. 6, nisi ut unitus exteriori. d. 4, s. 2
 Præcepto vel prohibito actu exteriori præcipitur aut prohibetur internus, de ejus substantia, d. 4, s. 2, non si sit mere extrinsecus. *ibid.*
 Quis metus sufficiat ad excusandum a transgressione legis humanæ. d. 4, s. 3
 Lex lata a non habente potestatem est nulla, d. 4, s. 6, aut de re manifeste iniqua, aut inutili. *ibid.*
 Duobus ex capitibus potest lex justa non obligare. *ibid.*
 Lex justa duplex. *ibid.*
 Obligatio sub pœna excommunicationis imposita per justam legem est sub mortali. d. 18, s. 3
 Per particulare præceptum potest Prælati subditum extra territorium obligare, non per statutum. d. 20, s. 2
 Lex canonica non potest ferri nisi sub aliquo spirituali titulo. d. 20, s. 1

LEX PŒNALIS.

Quando quis in pœnam delicti privatur per legem suis bonis, an teneatur se illis privare. d. 13, s. 2
 Judex an teneatur excommunicatum egentem dum in sua contumacia perseverat, ex fructibus beneficii sustentare, aut ipse aliquid accipere. *ibid.* Quid si absolutionem procurat. *ibid.*
 Nemo potest privari rebus vel obsequiis debitis propter delictum ante sententiam, juxta modum legis, d. 15, s. 6, secus ob alias causas. *ibid.*

LIBRI.

Auctor, imprimens, vendens, aut apud se retinens libros de rebus sacris, sine nomine auctoris, examinatione et approbatione Ordinarii, excommunicationem ipso facto incurrit. d. 18, s. 3. Item divulgantes libros manuscriptos de rebus sacris non examinatos et approbatos. *ibid.*

LITTERÆ DIMISSORIÆ.

Capitulum quod litteras dimissorias dat intra annum Sede vacante, et qui virtute illarum ordinantur, quæ pœna afficiantur. d. 31, s. 1
 Qui cum ficto titulo dimissorias litteras a suo Episcopo habuit, in quam pœnam incurrat. *ibid.*
 Dimissoriæ impetratæ ad titulum donationis factæ, sunt irritæ. *ibid.*

LOCUS.

Locus exemptus quis dicatur quoad effectum ferendi censuras pro illo obligantes. d. 5, s. 4
 Locus sacer, in quo prohibentur sepeliri excommunicatorum corpora, quis dicatur. d. 12, s. 4

MARANATHA.

Vox hæc exponitur. d. 15, s. 6

MATRIMONIUM.

Qui matrimonium excommunicatus contraxit, non est prohibitus sub aliqua pœna ab illius usu, d. 10, s. 3, non potest tamen benedictionem Ecclesiæ ante absolutionem recipere, *ibid.*, nec cum conjugate copulari. *ibid.*
 Per excommunicationem non impeditur cohabitatio aut redditio debiti inter conjuges. *ibid.*
 Potest in aliquo casu sacerdos excommunicatus vitandus matrimonio adesse. d. 11, s. 1
 Parochus excommunicatus assistens matrimonio non fit irregularis, d. 11, s. 3, nisi conjuges solemniter benedicat. *ibid.*
 Contrahens matrimonium cum consanguinea aut affine intra gradus prohibitos, aut cum moniali, excommunicationem ipso jure incurrit. d. 23, s. 5
 Sacerdos solemniter benedicens nuptias sacrilegas, non excommunicatur ipso jure. *ibid.*
 Qui cogit aliquem ne matrimonium contrahat, excommunicationem ipso facto incurrit. d. 23, s. 7
 Sacerdos, qui sponso alterius parochiæ sine parochi licentia matrimonio conjungit, aut benedicit, ab officio sacerdotali ipso jure suspenditur. d. 31, s. 3
 Sponsalia de futuro nulli prohibentur tempore interdicti. d. 33, s. 1
 Benedictiones nuptiales non possunt tempore interdicti celebrari, *ibid.*, nisi sponsi habeant privilegium ut possint divinis interesse. *ibid.*
 Matrimonium non potest celebrari in loco, vel a personis interdictis, *ibid.*, contractum tamen validum est. *ibid.*
 Matrimonium ut inducit irregularitatem, vide verb. *Bigamia.*
 Ob vilem conditionem uxoris etiam virginis, fit quis irregularis. d. 49, s. 3
 Potest parochus irregularis matrimonio assistere. d. 40, s. 2
 Nunquam in Ecclesia fuit permissum matrimonium cum repudiata ab alio. d. 40, s. 3

METUS.

Metus, qui excusat a culpa, etiam excusat a censura

eadem lege lata, d. 4, s. 3, et qui non excusatur a culpa, nec a censura. *ibid.*
Propter nullam metum licet actum efficere in quem ex censura resultat circumstantia intrinsece mala. d. 6, s. 2
Ob metum incussum in contemptum religionis, aut Ecclesie, nunquam licet facere actum per censuram prohibitum. *ibid.*

MISSA.

Vide, Officia divina, et Interdicti effectus.
Sacerdos excommunicatus non vitandus potest in die festo Missam celebrare, si non sit alius a quo populus possit illam audire, d. 11, s. 4 et d. 12, s. 1, et tunc nullam incurrit penam, d. 11, s. 4, secus si peccet. *ibid.*

MONACHUS.

Monachi nigri intra septa monasterii arma tenentes absque Abbatis licentia, excommunicationem ipso jure incurrunt. d. 23, s. 5
Monachus S. Benedicti, qui scienter non utitur habitu secundum formam debitam, aut clamorose venerationi, aut aucupationi interest, ipso jure suspenditur. d. 23, s. 4

MONIALES.

Impedientes visitatores monialium in munere suo excommunicationem ipso facto incurrunt. d. 23, s. 5
Qui feminam cogit ad ingrediendum monasterium, præterquam in casibus in jure expressis, excommunicationem ipso facto incurrit, d. 23, s. 7, et dantes consilium, auxilium, favorem, etc., *ibid.*, et impediendes ne femine in religione profiteantur. *ibid.*

MONITIO.

Monitio sufficiens debet antecedere censuram ab homine pro peccato præsentis, aut præteriti, d. 23, s. 8, etiamsi ferat in sui defensionem, *ibid.*, et non a jure. *ibid.* Quid de potestate Pontificis. *ibid.*
Trina monitio debet præcedere censuram, *ibid.*, aut una pro tribus. d. 23, s. 9. Quantum vero temporis inter monitiones debeat mediare, *ibid.*, quod potest coarctari ex causa, d. 3, s. 8, non omnino omitti ex quacumque causa, et ob quodcumque delictum. *ibid.*
Monitio potest omitti, quando censura per modum puræ pœnæ fertur, *ibid.*, quod in excommunicatione locum non habet, sed in suspensione, *ibid.*, et d. 29, s. 1, secus quando fertur per modum censure. d. 31, s. 1
Merns executor non potest censuram exequi, quam nulla admonitio præcessit. d. 3, s. 9
Monitio nova est necessaria, ut censura absolute ablata iterum imponatur. d. 3, s. 10
Monitio non est necessaria ad censuram in defunctum latam. *ibid.*
Monitio ad contumaciam sufficiens necessaria est ad excommunicationis valorem, trina tamen solum ex præcepto. d. 18, s. 3
Qui excommunicationem fert non præmissa sufficienti monitione, per mensem suspenditur. d. 37, s. 1
Quando suspensio ab homine est propria censura, debet præcedere monitio. d. 23, s. 1
Monitio quomodo faciendâ, et quæ forma in ea servanda, late. d. 3, s. 10 et d. 21, s. 2
Censura sine canonica monitione lata est injusta, non tamen nulla, d. 3, s. 10, excepta censura in participantes, *ibid.*, excepta item censura lata a delegato, qui sub hac conditione potestatem accepit. *ibid.*

MONOMACHIA.

Domini, qui in terris suis monomachiam concedunt, et pugnant in duello, et consilium, auxilium, etc., ad hoc dantes, et spectatores ex proposito, excommunicationem ipso jure incurrunt. d. 23, s. 7

MORBUS.

Morbus corporis, qui infert gravem debilitatem virium aut deformitatem perpetuam incurabilem in usu ordinum, inducit irregularitatem. d. 51, s. 2

MUTILATIO.

Irregularitas homicidii cujuscumque extenditur ad mutilationem, d. 44, s. 2, unde conditiones requisitæ ad homicidium in mutilatione locum habent. *ibid.* Quæ vero corporis diminutio ad mutilationem sufficiat. *ibid.*

Qui membrum aridum alteri abscindit non fit irregularis, secus si sit tantum debilitatum. *ibid.*

Non sufficit deformatio sine mutilatione. *ibid.*

Procurans abortum foetus non animati non fit irregularis. *ibid.*

Qui seipsum mutilant sunt irregulares. *ibid.*
Mutilatio absque culpa, quæ non impedit usum ordinis, nec gravem inducit deformitatem, non facit irregularem, d. 51, s. 1, si vero talis sit, facit irregularem ad ordines suscipiendos, *ibid.*, si superveniat ordinationem, solum ad illum usum ordinis facit irregularem, qui sine periculo vel scandalo exerceri non potest. *ibid.*

NEGLIGENTIA.

Negligentia triplex, levissima, levis, lata. d. 45, s. 5

NEOPHYTUS.

Vox Neophytus quid significet. d. 43, s. 3
Neophyti sunt irregulares. *ibid.* Qui illi sint. *ibid.*
Neophytorum filii, qui ante usum rationis baptizantur, non sunt irregulares. *ibid.*

NOMINATIO.

Nominatio ad beneficium, vide verbo Beneficii collatio, et Postulatio ad beneficium.

OBEDIENTIA.

Præceptum judicis de se justum non obligat eum gravi incommodo. d. 20, s. 3

OBLIGATIO IN FORMA CAMERÆ APOSTOLICÆ.

Qui sub excommunicatione ipso facto incurrenda obligatur in forma Camere Apostolicæ ad solvendam pensionem, si solvendo non sit, in conscientia excusatur ab excommunicatione. d. 20, s. 3. Qualis autem sit obligatio hæc, et quomodo in ea renunciatur favori cap. Odoardus. *ibid.*

OFFICIUM DIVINUM.

Officium divinum in jure multa significat, d. 34, s. 3, in illo est substantia et cæremonia. *ibid.*
Concio sacra non est officium divinum, *ibid.* Quæ in interdicto licent. *ibid.*
Divina officia ab excommunicato facta quem valorem habeant. d. 12, s. 2. Vide Horæ canonicæ.

ORDO.

Qui per triennium commoratus est cum aliquo Episcopo ut ei familiaris, potest ab eo ordinari. d. 31, s. 1. Quando ratihabitio sufficiat. *ibid.*

POTESTAS ECCLESIASTICA.

In Ecclesia est potestas in foro contentioso a Christo immediate concessa omnibus Apostolis, d. 1, s. 2, et instituendi censuras. d. 1, s. 4. In quo sit, d. 2, s. 2, cui possit delegari. d. 2, s. 3
Potestas jurisdictionis duplex. d. 1, s. 2
Potestas Pontificia in quo differat a regia. d. 2, s. 1
Potestas ordinaria duplex. d. 2, s. 2
Gubernator civilis, non defendens Ecclesiam, quomodo puniatur. d. 23, s. 2

PRIVILEGIUM.

Privilegium potest absque causa revocari, d. 4, s. 7, et cum conceditur Collegio, ut sic, non comprehendit familiares. d. 40, s. 1

PRÆSCRIPTIO.

Bona a naufragantibus rapta nulla præscriptione acquiruntur. d. 21, s. 2

PROCURATOR.

Excommunicatus non potest procuratorem agere, d. 16, s. 7, nec procurator denno constitui. *ibid.*

PROFESSIO.

Religiosi Mendicantes, qui ante expletum probationis annum aliquem recipiunt ad professionem, quomodo puniantur. d. 31, s. 6

PUPILLUS.

Pupillus non tenetur vitare tutorem excommunicatum. d. 15, s. 5

RAPTOR.

Rapientes bona naufragantium excommunicantur. d. 21, s. 2

RATIHABITIO.

Pœna committentis delictum non extenditur ad ratam habentem. d. 45, s. 3
Ratihabitionem mandato comparari, quomodo intelligendum. *ibid.*

RATIOCINIA.

Ex obligatione ad ratiocinia incurritur irregularitas. d. 51, s. 3

RELIGIO, RELIGIOSUS.

Per ingressum religionis, quomodo irregularitas auferatur. d. 33, s. 1
Religiosus extra claustra vacans litteris secularibus contra jus, per illud excommunicatur, d. 23, s. 3 et d. 23, s. 4. Quid de magistris. *ibid.*
Fœminæ ingredientiæ monasteria, et religiosi illas admittentes quomodo puniantur. d. 12, s. 6
Qui novam religionem instituit non excommunicatur. *ibid.*
Inter religiosos castigatio per quem debeat fieri. d. 22, s. 1
Prælati religionum qui requisiti non restitunt boni habita ratione excessuum suis religiosis prohibitorum, suspenduntur. d. 22, s. 6
Religiosi confessores in suo munere delinquentes suspenduntur. *ibid.*
Religiosus dimittens habitum suæ religionis excommunicationem incurrit. d. 23, s. 4
Religiosus, monialis aut clericus in sacris matrimoniis contrahens, excommunicatur. d. 23, s. 1

Ordo sacer non dirimit matrimonium ratam jam contractum, etiam non consummatum. d. 31, s. 1

Carens usu rationis, si ordinetur, characterem recipit, d. 51, s. 1, quid de furioso ad tempus. *ibid.*

Ordinatus ab Episcopo prohibito, et ipse ordinans quomodo puniantur, et a quo possit pœna relaxari, d. 31, s. 1, et 5

Qua pœna puniatur Ordines suscipiens ante legitimam ætatem, d. 31, s. 1, extra tempora. *ibid.* Absque titulo. *ibid.* Per saltum. *ibid.* Post matrimonium, d. 31, s. 1. Ligatus censura, d. 31, s. 1. Cum irregularitate. d. 42, s. 3. Absque aliqua cæremonia accidentali, *ibid.*, et d. 42, s. 4. Furtive, d. 44, s. 3. Eundem bis recipiens. d. 42, s. 3. In peccato mortali. *ibid.* Non suscepta confirmatione. *ibid.*
Ob iniquum Ordinis ministerium, an et quæ pœna incurratur. d. 31, s. 2, d. 33, s. 4, d. 42, s. 3 et d. 42, s. 5

PAPA.

Peccat Pontifex si absque causa cum excommunicato in sacris communicet, non absolvendo illum. d. 7, s. 2

Qui impugnat litteras Apostolicas, dicens, Papam electum ante coronationem non esse vere Pontificem, excommunicationem ipso facto incurrit. d. 16, s. 3

Mittens nuncium, aut scripturam, vel loquens secrete cum aliquo ex Cardinalibus in conclave ad eligendum Pontificem inclusis, excommunicationem ipso jure incurrit. d. 23, s. 4

PAROCHUS.

Parochus quomodo possit a censura absolvere. d. 7, s. 4

PAUPERAS.

Paupertas an inducat irregularitatem. d. 42, s. 4

PECCATUM.

Peccatum quomodo multiplicetur. d. 5, s. 3

Peccatum ex se veniale quomodo possit fieri mortale. d. 18, s. 3

Non quodvis peccatum capitale inducit irregularitatem, d. 43, s. 5, nec frequentia illius. d. 43, s. 4

PENSIO.

Excommunicatus quomodo sit inhabilis ad pensionem. d. 13, s. 1

PEREGRINUS.

Non potest quis accedere ad sepulchrum Domini sine licentia Papæ. d. 22, s. 6

PIRATE.

Piratæ excommunicantur in Bulla Cœnæ. d. 21, s. 2

PENITENTIA.

Penitentia sacramentum quomodo possit dari, aut recipi ab excommunicato. d. 11, s. 1 et d. 11, s. 2
Penitentia non sacramentalis, publica, et solemnis, d. 42, s. 2, ob quam incurratur irregularitas. *ibid.*

POSSESSIO.

Actus intromittendi aliquem in possessionem ab excommunicato factus qualis sit, d. 14, s. 4, excommunicatus vero non potest etiam valide possessionem beneficii accipere. *ibid.* Vide Beneficii collatio.
Postulantes ad Ecclesiam cathedralem, aut inferiorem, personam jure prohibitam, quam pœnam incurrant. d. 34, s. 4

- Religiosi mendicantes, qui de novo recipiunt loca ad habitandum excommunicationem incurrunt. d. 23, s. 5
Religiosi qui in sermonibus suis audientes a solutione decimarum retrahunt in excommunicationem incidunt. *ibid.*
Religiosi qui sibi appropriant decimas ad se non pertinentes, suspenduntur, aut excommunicantur. d. 31, s. 6
- RESCRIPTUM.
Quid per potestatem absolvendi a censuris, et pœnis in bullis Pontificiis intelligendum. d. 1, s. 3
Rescriptum ab excommunicato impetratum quale sit. d. 17, s. 1
- RESTITUTUM.
Potest quis non peccare mortaliter accipiendo, peccare autem non restituendo. d. 20, s. 2
- REUS.
Excommunicatus potest compelli ad standum in iudicio, ut reus. d. 16, s. 4
Reus injuste accusatus, qui contra accusatorem obtinet mutilationem in pœnam talionis, non fit irregularis. d. 47, s. 4
- ROMANA CURIA.
Impedientes victualia ad Curiam Romanam deferri excommunicantur. d. 21, s. 2
Percutientes eos qui in Romana curia causas agunt, occasione earundem causarum, excommunicantur. *ibid.*
Officiales Romanæ Curie, qui in terris Pontificiis munus accipiunt, ipsi, et dantes excommunicationem reservatam incurrunt. d. 22, s. 1
- ROMANA ECCLESIA.
Invadentes terras Romanæ Ecclesiæ excommunicantur. d. 21, s. 2
- SACERDOS.
Sacerdos, qui munus Gubernatoris mere temporalis exercet, excommunicationem incurrit. d. 23, s. 3
- SACRAMENTUM.
Sacramenta ab excommunicato recepta qualia sint. d. 10, s. 3 et d. 11, s. 1
Excommunicatus sacramentum ministrans, aut sacrificium peccat mortaliter. *ibid.*
Excommunicatus non vitandus non est ita separatus ab administratione sacramentorum, sicut vitandus. d. 11, s. 4
Propter nullius sacramenti (excepto baptismo et Ordine) indignam susceptionem incurrunt irregularitas. d. 42, s. 2
Quæ sacramenta prohibentur ministrari tempore cessationis a divinis. d. 39, s. 2
- SACRAMENTALIA.
Qualia sint sacramentalia ministrata ab excommunicato. d. 11, s. 2
- SACRIFICIUM.
Sacrificium oblatum pro excommunicato, an illi pro sit, *ibid.*, quid de offerente. d. 9, s. 4. Quid de sacrificio ab excommunicato oblato nomine Ecclesiæ. *ibid.*
- SACRILEGIUM, SACRILEGUS.
Esel sine fractor et raptor, ipso jure excommunicationem incurrit. d. 22, s. 2

- Ob crimen sacrilegii nulla incurritur irregularitas. d. 43, s. 4
- SCANDALUM.
Potest licite quis petere actionem ab eo, qui non est licite facturus, non si licite facere non potest. d. 11, s. 4
- SCHISMA, SCHISMATICUS.
Qui absque sufficientibus suffragiis Pontificatum usurpat, vel qui illum recipiunt, non fiunt irregulares. d. 42, s. 3
Schismaticus, ut ab hæretico distinguitur, non est irregularis. d. 43, s. 2. Vide Hæreticus.
Schismatici excommunicantur in Bulla Cœnæ. d. 21, s. 2
Qui ratas habent aliquas actiones schismaticorum, excommunicantur. d. 23, s. 3
- SECRETUM.
Qui ita rem norunt, ut licite manifestare non possint, excommunicatione non ligantur. d. 20, s. 3
- SEDES APOSTOLICA.
Accedentes ad Romanam Curiam, aut ab ea recedentes qui aliquibus injuriis afficiunt, excommunicantur, d. 21, s. 2, et commorantes in Romana Curia, *ibid.*; qui hæc eadem, contra eos qui Romam petunt causa devotionis, exercent, etc. *ibid.*
- SENATOR.
Senatorem Romanum eligentes, excommunicantur. d. 22, s. 3
- SENTENTIA.
Sententia valida quibus modis possit esse injusta. d. 4, s. 7
Præceptum latum sub censura per modum sententiæ non ligat nisi subditos ferentis d. 5, s. 3
- SEPULTURA.
Sepultura Ecclesiastica prohibetur per interdictum, d. 35, s. 1, non per cessationem. d. 39, s. 2
Clericus, aut religiosus temere inducens aliquem ad promittendum vel votandum eligere sepulturam in suis Ecclesiis, incurrunt Papalem excommunicationem. d. 22, s. 4
Exenterantes et dilacerantes cadavera, ut ossa in alium locum deferantur sepelienda, excommunicationem Papalem incurrunt. d. 22, s. 5
- SERVUS, SERVITUS.
Servi communicare possunt cum hero excommunicato. d. 15, s. 5
Servitus inducit irregularitatem, d. 51, s. 3, et late ibi exponitur.
- SIMONIA.
Simonia quid, d. 31, s. 4, pœna ejus, d. 22, s. 5, late, et d. 31, s. 4
- SOLUTIO.
Qui ob impotentiam excusatur ab obligatione solvendi ad certum tempus, obligatur sub eadem pœna ad solvendum cum primum possit. d. 15, s. 4
- STATUTUM.
Qui extra territorium sui Episcopi transgreditur statutum ejus, non incurrit censuram ejus. d. 5, s. 4
Qui ex malitia reddit se impotentem ad solvendum tempore sub excommunicatione præscripto, tunc culpam committit, excommunicationem vero non incurrit nisi post tempus elapsam. d. 15, s. 4

SUSPENSIO.

- Suspensio quædam est censura, alia minime, d. 25, s. 2, in quo vero inter se differant. *ibid.*
Suspensio et totalis, et partialis esse potest. *ibid.*
Suspensio major quæ, *ibid.*, quæ minor. d. 26, s. 1
Suspensio et ab officio tantum, et a beneficio tantum, et ab utroque simul esse potest. d. 15, s. 2
Suspensio ab officio non privat ipsomet officio, sed ejus usu, d. 26, s. 1, et ibi consequenter de aliis ejus effectibus.
Suspensio partialis ab officio tantum suspendit a parte Ecclesiastici officii proportionata verbis. d. 26, s. 4
Suspensio ab Ordine privat omni usu Ordinis, *ibid.*, non tamen jurisdictionis. *ibid.*
Suspensio a jurisdictione usu jurisdictionis privat, non Ordinis, nisi jurisdictionem simul requirat. *ibid.*
Suspensio ab officio si in divinis ministret, fit irregularis. d. 22, s. 3 et d. 26, s. 2
Suspensio a beneficio solum privat jure percipiendi fructus Ecclesiastici beneficii in futurum, d. 26, s. 2, ubi consequenter de aliis effectibus.
Suspensio a beneficio quem effectum habeat in eo, qui nullum habet beneficium. d. 27, s. 1
Suspensio a beneficio ob contumaciam, non est alendus ex fructibus beneficii, etiamsi indigeat, d. 23, s. 3, secus si suspensus sit in puram vindictam delicti commissi. d. 28, s. 1
Violans suspensionem a beneficio peccat graviter ex genere suo, teneturque fructus perceptos absque iudicis sententia restituere. d. 27, s. 1
Causa censuræ ejusdem rationis esse in hac censura ac in reliquis exponitur. d. 28, s. 1
Episcopus sine Capitulo potest suspendere. *ibid.*
Suspensio in solum clericum ferri potest. *ibid.*
Episcopi non comprehenduntur in generali sententia suspensionem ferente. *ibid.*
Suspensio in communitatem ferri potest, d. 23, s. 3, et quibus modis. *ibid.*
Quomodo defunctus possit suspendi. d. 28, s. 4
Suspensio ut dicit propriam censuram solum ob propriam culpam ferri potest, *ibid.*, mortalem si sit suspensio gravis, vel venialem si levis, d. 23, s. 5
Suspensus quomodo, et in quibus vitandus. *ibid.*
Suspensio, an et quomodo aliorum privet communicatione. d. 27, s. 3
Suspensio lata pro certo tempore, eo elapso absque alia absoluteione aufertur, d. 26, s. 1, d. 27, s. 1, et d. 28, s. 5, quomodo computandum tempus, late, ibi. Simpliciter lata propter delictum aut recessum a contumacia tollitur per absoluteionem, d. 23, s. 4 et d. 29, s. 2. Quis possit illam dare, d. 29, s. 1 et d. 29, s. 2. Quæ nullam certam formam verborum habet, est tamen aliqua necessaria, et quæ sufficiat. d. 29, s. 3. Nullaque solemnitas est instituta pro hac absoluteione. *ibid.*
- Potest quis ab una suspensione absolvi sine aliis. d. 30, s. 1
Ignorantia suspensionis excusat ministrantem ab irregularitate. d. 31, s. 1
- TABELLIO.
Excommunicatus non potest uti munere tabellionis, alias graviter peccat. d. 16, s. 5
- TESTIS, TESTIMONIUM.
Excommunicatus non potest licite testimonium ferre. *ibid.*
Licet quis non teneatur ex justitia commutativa ad testimonium ferendum, potest ex charitate obligari, et ad hoc sub excommunicatione compelli. d. 20, s. 3
- TESTAMENTUM.
Testamentum excommunicatus etiam occultus facere non potest, d. 15, s. 5, factum tamen cum aliis debitis circumstantiis est validum. *ibid.*
- TRIBUTUM.
Vasallus cum domino temporali excommunicato et denunciato potest communicare in exhibitione tributorum, et servitii, quæ domino respondent. d. 15, s. 6
Communitas exigens tributum a personis Ecclesiasticis interdicatur. d. 37, s. 1
Imponens nova tributa absque legitima facultate incurrit excommunicationem bullæ Cœnæ, d. 21, s. 2, et exigentes, *ibid.* Pontifex potest illam dare. *ibid.*
Exigens a personis Ecclesiasticis tributa, excommunicationem incurrit. d. 23, s. 4
- TUTOR.
Excommunicatus etiam non vitandus officium tutoris assumens, et qui excommunicato vitando tale munus confert, peccat, factum tamen tenet. d. 16, s. 8
- VICARIUS.
Cum aliquid Episcopo committitur, intelligitur posse id per vicarium præstare. d. 7, s. 3
Suspensio Capitulo Sede vacante, etiam vicarii ab eo creati jurisdictione suspenditur. *ibid.*
- VISITATIO.
Episcopi et eorum familiares, qui in visitatione aliquid recipiunt, interdicuntur, d. 37, s. 1, et a beneficio suspenduntur. *ibid.*
- USURA, USURARIUS.
Foventes usuras quomodo puniantur. d. 23, s. 5, d. 31, s. 5 et d. 37, s. 1. Sepelientes usurarium, d. 31, s. 2, et pro illo oblationes accipientes. *ibid.*